

[Ministeren for offentlige arbejder.]

udgifter, som skal dækkes af ham, hvilket baner vej for mere holdbare driftsbudgetter.

Staten og kommunerne indtager jo med hensyn til bygge- og anlægsvirksomhed en særstilling som storbygherre, og det er regeringens opfattelse, at fastprisordningen vil tilskynde virksomhederne til yderligere rationalisering samt til udvikling af produktivtetsfremmende lønsystemer, hvilket alt sammen vil have en ikke ringe samfundsøkonomisk betydning.

Jeg skal herefter anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Meta Ditzel* til ministeren for kulturelle anliggender:

„Vil ministeren medvirke til, at der oprettes et indkøbsfond, som kan gøre det muligt at yde statsstøtte til køb af værker af kendte kunstnere — som Picasso — der bør være rimeligt repræsenteret i danske kunstsamlinger?“

Skriftlig begrundelse:

Spørgsmålet er opstået i forbindelse med den store Picassoudstilling, som for tiden kan ses på Louisiana, der har taget et prisværdigt initiativ til at præsentere vel nok tidens største kunstner for et dansk publikum.

Danske museer har ikke typiske hovedværker af Picasso. Forholdet er det, at vi her i landet sakker længere og længere agterud, hvad angår en tilfredsstillende repræsentation af verdenskunsten i vore kunstsamlinger, hvilket må beklages ikke alene af hensyn til den almindelige folkeopdragelse, men også fordi en betingelse for at opretholde kunsthistoriske institutter ved universiteterne må være, at det elementære studiemateriale er let tilgængeligt.

Snart vil det være umuligt at opdrive et hovedværk af Picasso. Ikke mindst derfor har det vakt interesse i kunst kredse, at det på omtalte udstilling er muligt at købe et større værk (eller to) af den verdenskendte og anerkendte kunstner, ganske vist be-

tydelig dyrere, end Guernica-billedet ville have været, hvis vi havde købt det, da der i sin tid var mulighed derfor. Men uden tvivl vil Picassos værker stige yderligere i pris i hvert fald efter kunstnerens død (f. 1881). Intet af vore museer har imidlertid så stor en bevilling, at de kan købe, og Ny Carlsberg Fondets midler er beslaglagt i så høj grad, at det heller ikke kan klare opgaven. Med hensyn til andre store virksomheders fonds stiller statutter sig i vejen. Der er åbenbart ingen anden udvej end at henvende sig til staten, som man har gjort det i Sverige i lignende tilfælde med positivt resultat.

Første næstformand (Kaj Andresen): Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Meta Ditzel: Som nævnt i den skriftlige begrundelse er mit spørgsmål angående oprettelse af et indkøbsfond foranlediget af den store Picassoudstilling på Louisiana.

Danske museer har ikke typiske hovedværker af Picasso, og da det snart vil blive umuligt at opdrive et sådant, har det vakt interesse i kunst kredse, at det var muligt på denne udstilling at købe et eller to større værker af den verdenskendte kunstner. Intet af vore museer har imidlertid så stor en bevilling, at de kan købe, og Carlsbergfondets midler er beslaglagt i så høj grad, at det heller ikke kan klare opgaven. Med hensyn til andre fonds stiller statutter sig i vejen.

Hvis man nu havde haft et indkøbsfond, der kunne træde til i særlige tilfælde, ville det sandsynligvis have været muligt at købe i det mindste ét af billederne, som man passende kunne have overladt til statens museum for kunst som tak for lån af de mange betydende værker, museet har udlånt under restaureringen, så det kunne hænges op i et af de nyindrettede lokaler eller på Louisiana. Et indkøbsfond kunne måske også gøre det muligt at skaffe en del af den nyere verdenskunst, vi ikke har repræsenteret i vore samlinger, bl. a. fordi valutarestriktioner i over 20 år hindrede fri import af kunstværker indtil midten af 50erne, så vi mangler værker af kunstnere fra tiden efter Matisse, f. eks. af Chagall, Kandinsky, Klee, Miro, Mondrian og Nolde for blot at nævne enkelte.